
EEN KIJK OP HET NIEUWE STRAND VAN DE HAAN.

D. WOUTERS

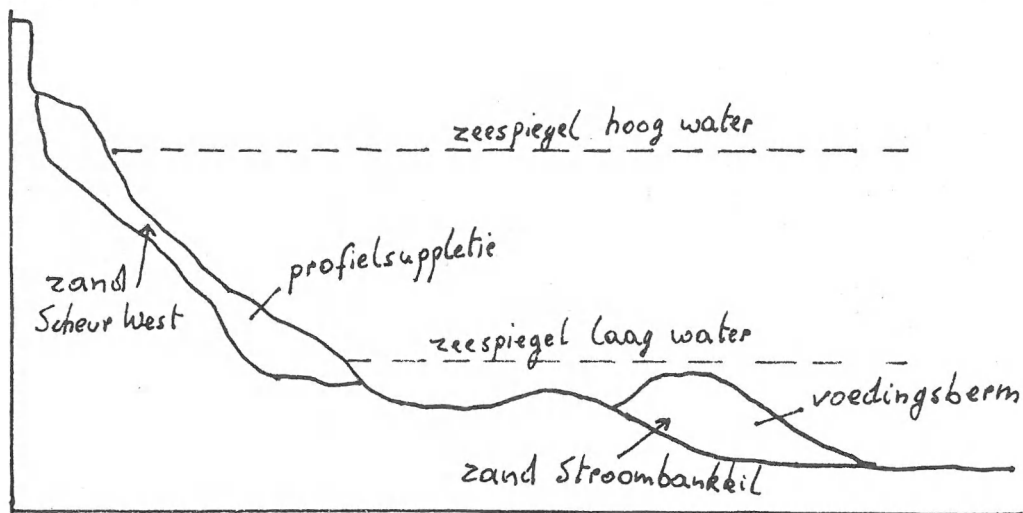
Reeds vele jaren leed het strand van De Haan aan een sterke strandafslag. De autoriteiten begonnen zich zorgen te maken over een mogelijke overstroming door duindoorbraak in de aangrenzende zone van de Vosseslag. Na een dramatische stormnacht in februari 1990 verdween het strand zelfs bijna volledig in zee. Voor de toeristische uitbating van de gemeente betekende dit vanzelfsprekend een catastrofe. De Dienst der Kusthavens dokterde samen met het ingenieursbureau Haecon een zg. "zachte" oplossing uit voor het probleem van de voortdurende ontzanding. In plaats van een vaste steenconstructie werd geopteerd voor het aanleggen van een onderwater-voedingsberm in de zone van de brekende golven en het aanbrengen van een profielsuppletie boven de laagwaterlijn.

Voor de aanleg van de voedingsberm werd gebruik gemaakt van zand gebaggerd uit de Stroombankkil nabij de toegangseul tot de haven van Oostende. Het aldaar gebaggerde zand werd met splijthopperzuigers uitgeklept op de voor de voedingsberm voorziene plaats. Het gaat hier om een totale hoeveelheid van 550.000 m³ zand.

Tenslotte werd in de maanden april en mei van dit jaar nog 674.000 m³ zand opgespoten vanuit sleephopperzuigers via een onderwaterleiding. Deze zg. "Profielsuppletie" bestaat uit zand gebaggerd uit de aanloop van "Scheur West" tussen de A1-boei en de scheurboeien.

Het nieuwe strand strekt zich uit over een lengte van 2.150 m van De Haan West tot Vlissegem en ligt 1 meter hoger dan het vroegere strand. De aangebrachte voedingsberm biedt inderdaad een goede bescherming voor strand en duinen, maar helaas zijn er hier voor strandjutters negatieve aspecten aan verbonden. De onderwater liggende voedingsberm breekt niet alleen de aanrollende golven, maar vormt tevens een hindernis voor de aanvoer van zeeorganismen.

Er is momenteel dus nog nauwelijks aanvoer van nieuw materiaal. Vele schelpen worden nu door de golfslag stukgeslagen op de voe-

Profiel van het nieuwe strand.

dingsberm. Zo vond ik bij mijn bezoek aan het nieuwe strand (21-VI-1992) bijvoorbeeld uitsluitend enkele fragmenten van de Amerikaanse Boormossel *Petricola pholadiformis* en de Witte Boormossel *Barnea candida*, terwijl beide soorten vrij massaal aanspoelen op de stranden van Bredene en Wenduine. Wil dit nu zeggen dat het strand van De Haan-Centrum niet interessant meer is? Toch niet. In het opgespoten zand uit Scheur West kunnen immers leuke vondsten gedaan worden. In dit zand vindt men zowel nog vrij verse schelpen als materiaal uit het Holoceen, Pleistoceen en Eoceen.

Het meest opvallend zijn de vele grote exemplaren van de Platte Oester *Ostrea edulis*, die alle blauw tot zwart verkleurd zijn. Ook de opmerkelijk grote aantallen van de Platte Slijkgaper *Scrobicularia plana* springen in het oog. Opvallend is dat de exemplaren van laatstgenoemde soort eveneens erg groot zijn, vergeleken met de Slijkgapers die men tegenwoordig in het aanspoelsel aantreft. Eveneens algemeen zijn onze twee Kokkels *Cerastoderma edule* en *Cerastoderma glaucum*. Een andere soort die hier vrij gemakkelijk kan gevonden worden is de Ruwe Boormossel *Zirfaea cris-*

pata. Alle hierboven genoemde soorten zijn m.i. hoofdzakelijk van Holocene en/of Pleistocene ouderdom. Haast zeker Pleistoceen zijn twee exemplaren van *Diplodonta rotundata*. Uit het Eoceen vond ik een nog niet gedetermineerde *Venericardia*. De op het strand van Knokke vrij algemene *Megacardita planicosta* heb ik evenwel niet op het eerste gezicht aangetroffen.

De meest opmerkelijke soort uit het recente materiaal is de gewone Venusschelp *Chameleu gallina*, waarvan ik 5 losse kleppen vond. Verder een grote klep van de Gedoornde Hartschelp *Acanthocardia echinata*. En last but not least een mooi exemplaar van onze Wijde Mantel *Aequipecten opercularis*.

Balansstraat, 167 (bus 4)
2018 Antwerpen